Parvatyadidevatakritam Shri Krishna Stotram

पार्वत्यादिदेवताकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Parvatyadidevatakritam Shri Krishna Stotram

File name : pArvatyAdidevatAkRRitaMshrIkRRiShNastotram.itx

Category : vishhnu, vishnu, krishna, brahmavaivartapurANa, stotra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : brahmavaivartapurANa | gaNapatikhaNDa | adhyAya 7/98-107||

Latest update : March 5, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 5, 2025

sanskritdocuments.org

पार्वत्यादिदेवताकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

श्रीमहादेव उवाच ।
ज्ञानाधिष्ठातृदेवोऽहं स्तौमि ज्ञानपरं च किम् ।
सर्वानिर्वचनीयं तं त्वां च स्वेच्छामयं विभुम् ॥ ९८॥

धर्म उवाच ।
अदृश्यमवतारेषु यद्दृश्यं सर्वजन्तुभिः ।
किं स्तौमि तेजोरूपं तद्भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ९९॥

देवा उचुः ।
के वयं त्वत्कलांशाश्च किं वा त्वां स्तोतुमीश्वराः ।
स्तोतुं न शक्ता वेदा यं न च शक्ता सरस्वती ॥ ७.१००॥

मुनय उचुः ।
वेदान्पठित्वा विद्वांसो वयं किं वेदकारणम् ।
स्तोतुमीशा न वाणी च त्वां वाङ्मनसयोः परम् ॥ १०१॥

सरस्वत्युवाच ।
वागधिष्ठातृदेवीं मां वदन्ते वेदवादिनः ।
किञ्चिन्न शक्ता त्वां स्तोतुमहो वाङ्मनसोः परम् ॥ १०२॥

सावित्र्युवाच ।
वेदप्रसूरहं नाथ सृष्ट्वा त्वत्कलया पुरा ।
किं स्तौमि स्त्रीस्वभावेन सर्वकारणकारणम् ॥ १०३॥

लक्ष्मी उवाच ।
त्वदंशविष्णुकान्ताहं जगत्पोषणकारिणी ।
किं स्तौमि त्वत्कलासृष्टा जगतां बीजकारणम् ॥ १०४॥

हिमालय उवाच ।
हसन्ति सन्तो मां नाथ कर्मणा स्थावरं परम् ।

स्तोतुं समुद्यतं क्षुद्रः किं स्तौमि स्तोतुमक्षमः ॥ १०५॥

क्रमेण सर्वे तं स्तुत्वा देवा विररमुर्मुने ।
देव्यश्च मुनयः सर्वे पार्वती स्तोतुमुद्यता ॥ १०६॥

धौतवस्त्रा जटाभारं बिभ्रती सुव्रता व्रते ।
प्रेरिता परमात्मानं व्रताराध्यं शिवेन च ॥ १०७॥

ज्वलदग्निशिखारूपा तेजोमूर्तिमती सती ।
तपसां फलदा माता जगतां सर्वकर्मणाम् ॥ १०८॥

पार्वत्युवाच ।
कृष्ण जानासि मां भद्र नाहं त्वां ज्ञातुमीश्वरी ।
के वा जानन्ति वेदज्ञा वेदा वा वेदकारकाः ॥ १०९॥

त्वदंशास्त्वां न जानन्ति कथं ज्ञास्यन्ति ते कलाः ।
त्वं चापि तत्त्वं जानासि किमन्ये ज्ञातुमीश्वराः ॥ ७.११०॥

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतमोऽव्यक्तः स्थूलात्स्थूलतमो महान् ।
विश्वस्त्वं विश्वरूपश्च विश्वबीजं सनातनः ॥ १११॥

कार्यं त्वं कारणं त्वं च कारणानां च कारणम् ।
तेजस्स्वरूपो भगवान्निराकारो निराश्रयः ॥ ११२॥

निर्लिप्तो निर्गुणः साक्षी स्वात्मारामः परात्परः ।
प्रकृतीशो विराड्बीजं विराड्रूपस्त्वमेव च ।
सगुणस्त्वं प्राकृतिकः कलया सृष्टिहेतवे ॥ ११३॥

प्रकृतिस्त्वं पुमांस्त्वं च वेदाऽन्यो न क्वचिद्भवेत् ।
जीवस्त्वं साक्षिणो भोगी स्वात्मनः प्रतिबिम्बकम् ॥ ११४॥

कर्म त्वं कर्मबीजं त्वं कर्मणां फलदायकः ।
ध्यायन्ति योगिनस्तेजस्त्वदीयमशरीरि यत् ।
केचिच्चतुर्भुजं शान्तं लक्ष्मीकान्तं मनोहरम् ॥ ११५॥

वैष्णवाश्चैव साकारं कमनीयं मनोहरम् ।
शङ्खचक्रगदापद्मधरं पीताम्बरं परम् ॥ ११६॥

द्विभुजं कमनीयं च किशोरं श्यामसुन्दरम् ।
शान्तं गोपाङ्गनाकान्तं रत्नभूषणभूषितम् ॥ ११७॥

एवं तेजस्विनं भक्ताः सेवन्ते सन्ततं मुदा ।
ध्यायन्ति योगिनो यत्तत्कुतस्तेजस्विनं विना ॥ ११८॥

तत्तेजो बिभ्रतां देव देवानां तेजसा पुरा ।
आविर्भूता सुराणां च वधाय ब्रह्मणा स्तुता ॥ ११९॥

नित्या तेजस्स्वरूपाऽहं धृत्वा वै विग्रहं विभो ।
स्त्रीरूपं कमनीयं च विधाय समुपस्थिता ॥ ७.१२०॥

मायया तव मायाऽहं मोहयित्वाऽसुरान्पुरा ।
निहत्य सर्वाञ्छैलेन्द्रमगमं तं हिमालयम् ॥ १२१॥

ततोऽहं संस्तुता देवैस्तारकाक्षेण पीडितैः ।
अभवं दक्षजायायां शिवस्त्री भवजन्मनि ॥ १२२॥

त्यक्त्वा देहं दक्षयज्ञे शिवाऽहं शिवनिन्दया ।
अभवं शैलजायायां शैलाधीशस्य कर्मणा ॥ १२३॥

अनेकतपसा प्राप्तः शिवश्चात्रापि जन्मनि ।
पाणिं जग्राह मे योगी प्रार्थितो ब्रह्मणा विभुः ॥ १२४॥

शृङ्गारजं च तत्तेजो नालभं देवमायया ।
स्तौमि त्वामेव तेनेश पुत्रदुःखेन दुःखिता ॥ १२५॥

व्रते भवद्विधं पुत्रं लब्धुमिच्छामि साम्प्रतम् ।
देवेन विहिता वेदे साङ्गे स्वस्वामिदक्षिणा ॥ १२६॥

श्रुत्वा सर्वं कृपासिन्धो कृपां मे कर्तुमर्हसि ।
इत्युक्त्वा पार्वती तत्र विरराम च नारद ॥ १२७॥

भारते पार्वतीस्तोत्रं यः शृणोति सुसंयतः ।
सत्पुत्रं लभते नूनं विष्णुतुल्यपराक्रमम् ॥ १२८॥

संवत्सरं हविष्याशी हरिमभ्यर्च्य भक्तितः ।
सुपुण्यकव्रतफलं लभते नात्र संशयः ॥ १२९॥

विष्णुस्तोत्रमिदं ब्रह्मन्सर्वसम्पत्तिवर्द्धनम् ।
सुखदं मोक्षदं सारं स्वामिसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ ७.१३०॥

सर्वसौन्दर्यबीजं च यशोराशिविवर्द्धनम् ।
हरिभक्तिप्रदं तत्त्वज्ञानबुद्धिसुखप्रदम् ॥ १३१॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे गणपतिखण्डे सप्तमाध्यायान्तर्गतं
पार्वत्यादिकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रकथनं समाप्तम् ।

ब्रह्मवैवर्तपुराण । गणपतिखण्ड । अध्याय ७/९८-१०७॥

brahmavaivartapurANa . gaNapatikhaNDa . adhyAya 7/98-107..

Proofread by PSA Easwaran

Parvatyadidevatakritam Shri Krishna Stotram
pdf was typeset on March 5, 2025

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*